Αληθινή και όχι ψεύτικη χαρά (Φώτης Κόντογλου)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 29 Απριλίου, 2012

«Ἀληθινὴ κι᾽ ὄχι ψεύτικη χαρὰ νοιώθει μονάχα ὅποιος ἔχει τὸν Χριστὸ μέσα του, κ᾽ εἶναι ταπεινός, πρᾶος, γεμάτος ἀγάπη. Ἀληθινὴ χαρὰ ἔχει μονάχα ἐκεῖνος ποὺ ξαναγεννήθηκε στὴν ἀληθινὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Κι᾽ αὐτὴ ἡ ἀληθινὴ χαρὰ βγαίνει ἀπὸ καρδιὰ ποὺ πονᾶ καὶ θλίβεται γιὰ τὸν Χριστό, καὶ βρέχεται ἀπὸ τὸ παρηγορητικὸ δάκρυο τὸ ὁποῖο δὲν τὸ γνωρίζουνε οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, κατὰ τὸν ἅγιο λόγο ποὺ εἶπε τὸ στόμα τοῦ Κυρίου: «Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται» (Ματθ. ε΄ 4), «Καλότυχοι ὅσοι εἶναι λυπημένοι, γιατὶ αὐτοὶ θὰ παρηγορηθοῦνε.» Κι᾽ ἀλλοῦ λέγει:... «Καλότυχοι ὅσοι κλαῖτε τώρα, γιατὶ θὰ γελάσετε.» (Λουκ. στ΄ 21).

Ὅποιος λυπᾶται καὶ ὑποφέρνει γιὰ τὸν Χριστό, πέρνει παρηγοριὰ οὐράνια καὶ εἰρήνη ἀθόλωτη. Παράκληση δὲν θὰ πεῖ παρακάλεσμα, ἀλλὰ παρηγοριά. Γι᾽ αὐτὸ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα λέγεται Παράκλητος, δηλαδὴ Παρηγορητής, ἐπειδὴ ὅποιος τὸ πάρει, παρηγοριέται σὲ κάθε θλίψη του καὶ βεβαιώνεται καὶ δὲν φοβᾶται τίποτα. Κι᾽ αὐτὴ ἡ βεβαιότητα ποὺ δέχεται μυστικά, τὸν κάνει νὰ χαίρεται πνευματικά. Καὶ πάλι λέγει ὁ Κύριος παρακάτω στὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὁμιλία: «Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ,» (Ματθ. ε΄ 11). Καὶ κατὰ τὸν μυστικὸ Δεῖπνο εἶπε στοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους: «Ἀμήν, Ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται• ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ᾽ ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.» (Ἰω.ιστ΄ 20).

Ὅλα τὰ ἄλλα ποὺ τὰ λένε χαρὲς οἱ ἄνθρωποι, δὲν εἶναι ἀληθινὲς χαρές• μιὰ εἶναι ἡ ἀληθινὴ χαρά, τούτη ἢ ἡ πονεμένη χαρὰ τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ξαγοράζεται μὲ τὴ θλίψη, γιὰ τοῦτο κι᾽ ὁ Κύριος τη λέγει «πεπληρωμένη», δηλ. τέλεια, ἀληθινή, σίγουρη. (Ἰω. ιστ΄ 25). Κι᾽ ὁ ἅγιος Παῦλος στὶς Ἐπιστολές του λέγει πολλὰ γι᾽ αὐτὴ τὴ βλογημένη θλίψη ποὺ εἶναι συμπλεγμένη μὲ τὴ χαρά: «Ἡ λύπη γιὰ τὸν Θεό, λέγει, φέρνει ἀμετάνοιωτη μετάνοια γιὰ τὴ σωτηρία (δηλ. ἡ λύπη ποὺ νοιώθει ὅποιος πιστεύει στὸν Θεό, κάνει ὥστε ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος νὰ μετανοιώσει καὶ νὰ σωθεῖ, χωρὶς νὰ ἀλλάξει γνώμη καὶ νὰ γυρίσει πίσω στὴν ἁμαρτία), ἐνῶ ἡ λύπη τοῦ κόσμου φέρνει τὸν θάνατο.» (Κορινθ. Β΄, ζ΄ 10).

Κι᾽ ἀλλοῦ λέγει πὼς οἱ χριστιανοὶ φαίνουνται στοὺς ἀσεβεῖς πὼς εἶναι λυπημένοι, μὰ στ᾽ ἀληθινὰ χαίρουνται: «ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες,» (Κορινθ. Β΄, στ΄ 10). Ἀπ᾽

αὐτὴ τὴν παντοτινὴ χαρὰ φτερωμένος ὁ ἅγιος Παῦλος, γράφει ὁλοένα στοὺς μαθητάδες του: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε!» (Φιλιπ. δ΄ 4). «Πάλιν χαρῆτε.» (Φιλιπ. β΄ 28). «Πάντοτε χαίρετε.» (Θεσσαλ. ε΄ 16).

«Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε.» (Κορινθ. Ζ΄16)

(Πηγή: imaik.gr)